

fastholdes, vil bringe begge de Love, der i Dag ere til Forhandling, til at strande. Thi ligesom der om disse Love er meget afvigende Anskuelse mellem dette Tings Flertal og det andet Tings Flertal, saaledes er der om de andre to Love, i alt Fald om Toldloven, meget afvigende Anskuelse mellem dette Tings Flertal og det andet Tings Flertal. Hvorledes det stiller sig med Hensyn til Loven om Brændevinskatten, ved jeg ikke. Den befinder sig jo i et Udvalg her i Tinget og har ikke været forelagt for det andet Ting, saa man ved ikke, om ikke muligvis det andet Ting paa dette Omraade er ganske enigt med Folketingets Flertal, men det er vel ikke aldeles sikkert. Saa meget ved man, at angaaende Toldloven hersker der meget afvigende Anskuelse inden for Flertallet af de to Ting, og at Udsigten til at se den gennemført vistnok, i alt Fald i Øjeblikket, er saare ringe. Det er da ganske klart, at naar man vil koble to Sæt Love sammen, som hver for sig volde Vanskeligheder at føre igennem, er det saa langt fra, at man formindsker Vanskelighederne, at man tværtimod forøger dem. Man faar dem, der ere Modstandere af disse Love, til ogsaa at være Modstandere af Toldloven, og man faar dem, der ere Modstandere af Toldloven, til ogsaa at være Modstandere af disse Love. Og nogen Nødvendighed for at koble dem sammen findes der ikke. I det oprindelige Forslag fra Regeringen fandtes der ikke nogen saadan Sammenkobling. Ganske vist skal jeg erkende, at det fra det daværende Ministeriums Side blev udtalt som et Ønske, at disse Love skulde følges ad, men nogen udtrykkelig Sammenkobling fandtes ikke. Det maatte altsaa komme til at bero paa, hvorledes Forhandlingerne skred frem, om man fik dette Ønske opfyldt eller ikke. Og praktisk set forekommer det mig, at den nuværende høje Regering allerede for længe siden har opgivet Sammenkoblingstanken, i alt Fald praktisk, derved, at den nuværende Regering selv har skilt Lovforslagene ad eller i alt Fald har billiget en Adskillelse, en faktisk Adskillelse af Lovforslagene, som fremkom derved, at de tre af dem i Samlingen 1896—97 bleve sendte herfra op til Landstinget, medens det fjerde blev liggende i Udvalget herved. Hvis Regeringen virkelig for Alvor vilde give til Kende, at den fastholdt Sammenkoblingen af alle fire Lovforslag, forstaar jeg ikke, hvorfor Regeringen ikke i Oktober 1897 ogsaa forelagde Brændevinsskatloven oppe i Landstinget. Naar

disse fire Love skulde danne et Hele, et harmonisk Hele formodentlig, var det dog virkelig nødvendigt, at Regeringen, saa vidt det stod i dens Haand, sørgede for, at disse Loves Behandling fulgtes ad, og jeg kan ikke se andet, end at den høje Regering faktisk og praktisk selv skilte Lovene ad eller i alt Fald billigede den Adskillelse af dem, som i den første Samling, de vare for, fandt Sted her i Tinget. Men hvorledes det nu er eller ikke er, forekommer det mig at være ganske umuligt paa fyldestgørende Maade at forsvare, at disse fire Love skulle hænge sammen. Det er jo Love om helt forskellige Ting. De to af dem angaa direkte Skatter, de to af dem indirekte Skatter, og det har dog altid før været Reglen, at de direkte og de indirekte Skatter bleve ordnede hver for sig, hver ved sine Love. Men dernæst, hvis man mener, at disse to Love, her foreligge, ere rigtige og retfærdige, og at det er rigtigt og retfærdigt at føre dem igennem, hvorledes kan det da blive rigtigt og retfærdigt at gøre denne Gennemførelse afhængig af, at nogle andre Love, som man maaske ogsaa mener ere rigtige og retfærdige, blive førte igennem, saa at den Retfærdighed, man bliver i Stand til at udøve, skal skydes til Side og den gamle Uretfærdighed fortsættes, fordi man ikke kan gøre endnu mere i Retning af, hvad man paa et andet Omraade anser for at være retfærdigt. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes denne Sammenkobling kan forsvares, og jeg tror ganske sikkert, at den, om ikke andet, vil være i Stand til at ødelægge Lovforslagets Udsigter. Det er noget, som man her fra Flertallet i dette Ting i højeste Maade maa beklage. Noget andet er, hvorledes man vil se derpaa fra den Side, som meget nødig vil have disse Skattelove.

Den Behandling, disse Love nu have faaet i Landstinget, baade Behandlingsmaaden og Behandlingen selv, stiller det for mig, som sagt, som saare tvivlsomt, hvornaar vi kunne naa at se disse Love blive til Virkelighed. Selvfølgelig vil man her fra Flertallets Side arbejde af al Magt paa at faa Lovene. Man vil søge paa alle de Punkter, hvor det er tænkeligt og muligt, at komme til Forstaaelse baade med den høje Regering og det andet Ting, men hvis man ikke ogsaa fra den anden Side vil vise Imødekommen og navnlig vise den paa de Punkter, hvor der her i dette Ting er en meget stærk Stemning mod Lovforslagenes nuværende Affattelse, tror jeg ikke, man naar til et Resultat i denne